

عنوان مقاله:

سنجش پایداری اجتماعی محیط مسکونی در بافت های تاریخی شهری نمونه موردی: شهر بیابانی کاشان

محل انتشار:

دوفصلنامه کاوش های جغرافیایی مناطق بیابانی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

خلاصه مقاله:

مسکن به عنوان یک مولفه کلیدی از محیط مصنوع، نقشی بسیار مهم در توسعه پایدار شهرها ایفا می کند. پژوهش حاضر با هدف بررسی عوامل موثر در پایداری اجتماعی بخش مسکونی بافت های تاریخی در شهر کاشان انجام شده است. پژوهشگران در پی آن بوده اند که به کمک روش پیمایش، میزان تاثیر شاخص های پایداری اجتماعی مسکن را مورد سنجش و ارزیابی قرار دهند. جامعه آماری پژوهش تعداد ۴۵۵۲ نفر ساکنان شش محله بافت های تاریخی کاشان هستند. بدین منظور، با استفاده از فرمول نمونه گیری و با ابزار پرسشنامه، دیدگاه های ۳۶۴ نفر از ساکنان بافت های تاریخی کاشان جمع آوری و تحلیل شد. تحلیل یافته های پژوهش با استفاده از روش آماری تحلیل عاملی نشان داد که دو عامل «هویت و تعلق خاطر» و «شناخت و هم ذات پنداری با مکان» از مهم ترین عوامل موثر در پایداری اجتماعی مسکن در بافت های تاریخی شهر کاشان هستند. همچنین نتایج آزمون همبستگی بیانگر آن است که مدت سکونت در بافت تاریخی نیز می تواند بر میزان رضایت مندی ساکنان تاثیر گذار باشد و رضایت از محل سکونت می تواند بر احساس تعلق خاطر به محل تاثیر مثبتی گذاشته و در تشویق ساکنین به مشارکت در امور بافت تاریخی مفید باشد.

کلمات کلیدی:

مسکن، مسکن اجتماعی، پایداری، پایداری اجتماعی، بافت تاریخی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228554>

